

2017 m. liepos 6 d., ketvirtadienis

P8_TA(2017)0307

Specialiojo komiteto terorizmo klausimais sudarymas, įgaliojimai, narių skaičius ir įgaliojimų trukmė**2017 m. liepos 6 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Specialiojo komiteto terorizmo klausimais sudarymo, įgaliojimų, narių skaičiaus ir įgaliojimų trukmės (2017/2758(RSO))**

(2018/C 334/22)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Pirmininkų sueigos pasiūlymą dėl sprendimo,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 197 straipsnį,

- A. kadangi Europos Sąjunga turi aiškią kompetenciją užtikrinti aukštą saugumo lygį pagal SESV 67 straipsnį, o nacionalinės valdžios institucijos turi kompetenciją kovos su terorizmu srityje, kaip nustatyta SESV 73 straipsnyje; kadangi esama bendresnio pobūdžio prievolių tarpvalstybinio bendradarbiavimo srityje, nustatytų SESV V antraštinėje dalyje dėl policijos ir teismo bendradarbiavimo, susijusio su Europos Sąjungos vidaus saugumu;
- B. kadangi šiuo sprendimu steigiamas specialusis komitetas turėtų nustatyti praktines ir teisės aktų spragas kovos su terorizmu visoje Europos Sąjungoje ir su tarptautiniais partneriais ir subjektais srityje, ypač daug dėmesio skirdamas bendradarbiavimui ir keitimuisi informacija;
- C. kadangi pašalinti trūkumus ir spragas nacionalinių teisėsaugos institucijų tarpusavio bendradarbiavimo ir keitimosi informacija srityje ir garantuoti bendrą Europos informacijos duomenų bazių sąveiką yra itin svarbu siekiant užtikrinti tinkamą Šengeno erdvės veikimą ir apsaugoti ES išorės sienas, ir šie klausimai turėtų įeiti į pagrindinius specialiojo komiteto įgaliojimus;
- D. kadangi pagarba pagrindinėms teisėms yra esminė veiksmingos kovos su terorizmu politikos dalis;
1. nusprendžia įsteigti Specialųjį komitetą terorizmo klausimais, kurio tiksliai apibrėžti įgaliojimai yra tokie:
- a) nagrinėti, analizuoti ir nešališkai vertinti valstybių narių teisėsaugos institucijų, kompetentingų ES agentūrų ir pripažintų ekspertų pateiktus faktus ir terorizmo grėsmės Europoje mastą ir siūlyti reikiamas priemones, kurios padėtų Europos Sąjungai ir jos valstybėms narėms užkirsti kelią su terorizmu susijusiems nusikaltimams, juos tirti ir vykdyti baudžiamąjį persekiojimą dėl jų;
- b) nešališkai ir laikantis įrodymais grindžiamų metodų nustatyti ir analizuoti galimas klaidas ir trūkumus, dėl kurių galėjo būti neseniai įvykdyti teroristiniai išpuoliai įvairiose valstybėse narėse, visų pirma renkant, kaupiant ir analizuojant visą valstybių narių žvalgybos ar teisėsaugos ir teisminių institucijų turimą informaciją apie nusikaltėlius prieš jiems įvykdant teroristinį nusikaltimą;
- c) nagrinėti ir vertinti, kaip įgyvendinami esami teisės aktai ir priemonės išorės sienų valdymo srityje, įskaitant problemas atliekant patikrinimus prie išorės sienų, dėl kurių asmenys galėjo atvykti į Europą su suklustotais dokumentais, ir vertinti priežastis, kodėl kai kurios valstybės narės nevisiškai vykdo savo prievoles, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1987/2006 ⁽¹⁾ (toliau – Šengeno informacinės sistemos reglamentas); rinkti ir analizuoti informaciją apie galimus trūkumus valstybėms narėms ir Komisijai užtikrinant, kad būtų visiškai įgyvendinamos atitinkamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/399 ⁽²⁾ (toliau – Šengeno sienų kodeksas) nuostatos, ir siūlyti reikiamas priemones, kad būtų pašalintos nustatytos spragos,

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 381, 2006 12 28, p. 4).

⁽²⁾ 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 77, 2016 3 23, p. 1).

2017 m. liepos 6 d., ketvirtadienis

d) nustatyti, kokių trūkumų esama valstybėms narėms dalijantis teismine, teisėsaugos ir žvalgybos informacija; visų pirma tirti įtarimus dėl to, kad esama didelių spragų renkant, analizuojant ir perduodant informaciją, kuri galėtų padėti užkirsti kelią išpuoliams, ir ypač:

- analizuojant ir vertinant, kaip veikia ES duomenų bazės, tokios kaip Šengeno informacinė sistema (SIS), Vizų informacinė sistema (VIS) ir bendras Europos keitimosi informacija modelis (EKIM), ir ar esama trūkumų valstybėms narėms įgyvendinant galiojančius teisės aktus, pvz., Tarybos sprendimą 2008/615/TVR ⁽¹⁾ ar Tarybos pamatinį sprendimą 2006/960/TVR ⁽²⁾; visų pirma analizuojant priežastis, kodėl kai kurios valstybės narės neprisideda prie informacijos teikimo šioms duomenų bazėms, turint mintyje jų prievolės, nustatytas Šengeno informacinės sistemos reglamente ir Tarybos sprendime 2007/533/TVR ⁽³⁾;
- analizuojant įtarimus dėl to, kad valstybės narės nevykdo Tarybos sprendimo 2005/671/TVR ⁽⁴⁾ 2 straipsnio 3 dalyje nustatytos prievolės, ir sykiu užtikrinant, kad Europolui ir Eurojustui būtų perduodama bent to straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyta atitinkamos institucijos surinkta informacija;
- renkant ir analizuojant informaciją apie tai, kaip valstybių narių institucijos vykdo Pamatinio sprendimo 2006/960/TVR 3 ir 7 straipsniuose nustatytą prievolę, visų pirma užtikrinti, kad kompetentingos teisėsaugos institucijos teiktų kitų valstybių narių kompetentingoms teisėsaugos institucijoms atitinkamą informaciją ir žvalgybos duomenis tais atvejais, jei yra faktinių priežasčių manyti, kad tokia informacija ir žvalgybos duomenys galėtų padėti išaiškinti, užkardyti ar tirti nusikalstamas veikas, nurodytas Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR ⁽⁵⁾ 2 straipsnio 2 dalyje;
- analizuojant, ar Europolas visiškai vykdo savo pareigą pranešti, nustatytą Tarybos sprendimo 2009/371/TVR ⁽⁶⁾, panaikinto Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/794 ⁽⁷⁾, 17 straipsnyje;
- nagrinėjant, ar valstybių narių nacionaliniai padaliniai visiškai vykdo Sprendimo 2009/371/TVR, panaikinto Reglamentu (ES) 2016/794, 8 straipsnio 4 dalies a punkte nustatytą prievolę savo iniciatyva teikti Europolui informaciją ir žvalgybos duomenis, reikalingus jam savo užduotims atlikti;
- tiriant, ar esama spragų ES agentūroms tarpusavyje keičiantis informacija ir kokios teisinės priemonės reikalingos siekiant šioms agentūroms užtikrinti prieigą prie Šengeno informacinės sistemos ir kitų svarbių ES informacijos sistemų ir kokie jų poreikiai šioje srityje;
- vertinant esamą neoficialų valstybių narių žvalgybos tarnybų tarpusavio bendradarbiavimą ir keitimosi informacija ir praktinio bendradarbiavimo veiksmingumą;

⁽¹⁾ 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimas 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje (OL L 210, 2008 8 6, p. 1).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2006/960/TVR dėl keitimosi informacija ir žvalgybos informacija tarp Europos Sąjungos valstybių narių teisėsaugos institucijų supaprastinamo (OL L 386, 2006 12 29, p. 89).

⁽³⁾ 2007 m. birželio 12 d. Tarybos sprendimas 2007/533/TVR dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 205, 2007 8 7, p. 63).

⁽⁴⁾ 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos sprendimas 2005/671/TVR dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo teroristinių nusikaltimų srityje (OL L 253, 2005 9 29, p. 22).

⁽⁵⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

⁽⁶⁾ 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimas 2009/371/TVR dėl Europos policijos biuro (Europolo) įsteigimo (OL L 121, 2009 5 15, p. 37).

⁽⁷⁾ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/794 dėl Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europolo), kuriuo pakeičiami ir panaikinami Tarybos sprendimai 2009/371/TVR, 2009/934/TVR, 2009/935/TVR, 2009/936/TVR ir 2009/968/TVR (OL L 135, 2016 5 24, p. 53).

2017 m. liepos 6 d., ketvirtadienis

- analizuojant Europos Sąjungos santykius su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis agentūromis kovos su terorizmu srityje, įskaitant šiuo metu vykdomą tarptautinį bendradarbiavimą, ir kovos su terorizmu priemonės, įskaitant keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais, bei dabartinio keitimosi informacija veiksmingumą;
- e) vertinti ES kovos su terorizmu teisės aktų ir jų įgyvendinimo poveikį pagrindinėms teisėms;
- f) vertinti visus institucijoms, dalyvaujančioms kovojant su terorizmu (policijos, kariuomenės, teisingumo, biudžeto, žvalgybos, priežiūros, informacijos, IT ir kt.), skirtus išteklius ir jų veiksmingumą kompetentingoms valstybėse narėse ir ES lygmeniu; analizuoti galimas policijos bendradarbiavimo spragas ir kliūtis praktiniam tarpvalstybiniam teisėsaugos institucijų bendradarbiavimui atliekant tyrimus, susijusius su kova su terorizmu, identifikuojant techninius, struktūrinius ir teisinius apribojimus, susijusius su pajėgumais atlikti tyrimus;
- g) tirti teismų sistemos trūkumus ir teismo bendradarbiavimo ES lygmeniu ir bendradarbiavimo tarpvalstybinių tyrimų srityje, visų pirma per Eurojustą, Europos teisminį tinklą, jungtinės tyrimo grupes ir naudojant Europos arešto orderį (EAO), spragas; identifiкуoti techninius, struktūrinius ir teisinius apribojimus, susijusius su pajėgumais atlikti tyrimus bei vykdyti baudžiamąjį persekiojimą;
- h) nagrinėti, kaip šiuo metu nacionalinės institucijos ir atitinkamos ES įstaigos keičiasi geriausios praktikos pavyzdžiais ir bendradarbiauja pažeidžiamų taikinių, įskaitant tranzito zonas, pvz., oro uostus ir traukinių stotis, apsaugos ir ypatingos svarbos infrastruktūros objektų apsaugos, numatytos Tarybos direktyvos 2008/114/EB ⁽¹⁾, klausimais;
- i) analizuoti dabartinius terorizmo aukoms skirtus mechanizmus, ypač Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/29/ES, kuria nustatoma, kokia gerąja patirtimi galima būtų keistis ⁽²⁾;
- j) rinkti informaciją ir analizuoti radikalizacijos procesą bei deradikalizacijos programų, įdiegtų tik keliose valstybėse narėse, veiksmingumą; nustatyti, kokia gerąja patirtimi galima būtų keistis, ir išsiaiškinti, ar valstybės narės imasi reikiamų priemonių šiuo klausimu;
- k) vertinti valstybių narių tarpusavio bendradarbiavimo veiksmingumą, taip pat kompetentingų institucijų, įpareigotųjų subjektų ir teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo veiksmingumą kovojant su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB ⁽³⁾, ir keistis nuomonėmis su atitinkamais bankų sektoriaus subjektais ir sukčiavimo tyrimo bei teisėsaugos institucijomis siekiant nustatyti naujas terorizmo finansavimo formas, įskaitant jo sąsajas su organizuotu nusikalstamumu;
- l) teikti, specialiojo komiteto nuomone, reikalingas rekomendacijas visais pirmiau minėtais klausimais ir tuo tikslu užmegzti reikiamus ryšius, rengti vizitus ir klausymus su ES institucijomis ir atitinkamomis agentūromis, tarptautinėmis ir nacionalinėmis institucijomis, valstybių narių ir trečiųjų šalių nacionaliniais parlamentais ir vyriausybėmis ir pareigūnais, kasdien dalyvaujančiais kovoje su terorizmu, pvz., teisėsaugos institucijomis, policijos įstaigomis, žvalgybos tarnybomis, teisėjais ir mokslo bendruomenės, įmonių ir pilietinės visuomenės, įskaitant nukentėjusiųjų organizacijas, atstovais;

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyva 2008/114/EB dėl Europos ypatingos svarbos infrastruktūros objektų nustatymo ir priskyrimo jiems bei būtinybės gerinti jų apsaugą vertinimo (OL L 345, 2008 12 23, p. 75).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ir kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2001/220/TVR (OL L 315, 2012 11 14, p. 57).

⁽³⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

2017 m. liepos 6 d., ketvirtadienis

2. pabrėžia, kad dėl visų specialiojo komiteto rekomendacijų tolesnių veiksmų turi imtis atsakingi nuolatiniai komitetai;
 3. nusprendžia, kad Europos Parlamento nuolatinį komitetą, atsakingą už ES teisės aktų, priklausančių specialiojo komiteto kompetencijai, priėmimą, kontrolę ir įgyvendinimą, įgaliojimai, narių skaičius ir turimi ištekliai lieka tokie patys;
 4. nusprendžia, kad tais atvejais, kai specialiajam komitetui savo darbe teks išklausti išslaptintų parodymų ir liudijimų, kuriuose minimi asmens duomenys ar paslaptys, arba kai jam teks rengti keitimuisi nuomonėmis ir klausymus dėl slaptos, konfidencialios, išslaptintos ar neskelbtinos informacijos nacionalinio ar visuomenės saugumo tikslais, kuriuose turi dalyvauti valdžios institucijos ar įstaigos, turėtų būti rengiami uždari posėdžiai; nusprendžia, kad liudytojai ir ekspertai turi teisę duoti parodymus ar liudyti uždareme posėdyje;
 5. nusprendžia, jog specialiojo komiteto gauti slapti ir konfidencialūs dokumentai turi būti nagrinėjami vadovaujantis Darbo tvarkos taisyklių 210a straipsniu siekiant užtikrinti, kad su šiais dokumentais galėtų susipažinti tik pirmininkas, pranešėjas, šešėliniai pranešėjai, koordinatoriai ir paskirti pareigūnai ir kad tokia informacija būtų naudojama tik specialiojo komiteto laikotarpio vidurio ir galutinei ataskaitoms rengti; nusprendžia, kad posėdžiai turi vykti specialiai įrengtose patalpose, kad leidimo neturintys asmenys negalėtų klausytis tų posėdžių;
 6. nusprendžia, kad visi Parlamento nariai ir pareigūnai, prieš susipažindami su išslaptinta informacija arba prieš išklaudydami įrodymus, kurie kenkia nacionaliniam ar visuomenės saugumui, turi gauti asmens patikimumo pažymėjimą pagal galiojančias vidaus taisykles ir tvarką;
 7. nusprendžia, kad specialiojo komiteto surinkta informacija turi būti naudojama tik jo pareigoms atlikti ir negali būti atskleista tretiesiems asmenims; nusprendžia, kad tokios informacijos negalima skelbti, jei joje yra slapto ar konfidencialaus pobūdžio duomenų arba joje minimos asmenų pavardės;
 8. nusprendžia, kad specialusis komitetas turės 30 narių;
 9. nusprendžia, kad įgaliojimai specialiajam komitetui suteikiami 12 mėnesių, nebent Parlamentas iki šio termino pabaigos pratęsia jo įgaliojimų laiką, ir kad specialiojo komiteto įgaliojimų laikas pradedamas skaičiuoti nuo jo steigiamojo posėdžio dienos; nusprendžia, kad specialusis komitetas pateiks Parlamentui vidurio laikotarpio ir galutinę ataskaitas su faktinėmis išvadomis ir rekomendacijomis, kokių veiksmų ar iniciatyvų reiktų imtis.
-